

NLB 395 Op de aovend, toen an d'oettocht

1. Op de ao - vend, toen an d' oet - tocht
oet E - gyp - te weer weur dacht,
en de mat - ses weu - ren breu - ken
en an tao - fel wien weur schun - ken,
toen hef Je - zus an zien mèen - schen een ge - heim bij - bracht:
Keervars
Wij gaot rond met de stoet, wij gaot rond met de wien,
want elk - en - ien mag le - ven en fleu - rig weden.
Wij gaot rond met de stoet, wij gaot rond met de wien,
want elk - en - ien mag le - ven en fleu - rig weden.

1. Op de aovend, toen an d'oettocht
oet Egypte weer weur dacht,
en de matses weuren breuken
en an taofel wien weur schunken,
toen hef Jezus an zien mèenschen
een geheim bijbracht:

(keervars, 2x)

Wij gaot rond met de stoet,
wij gaot rond met de wien,
want elkenien mag leven
en fleurig weden.

2. Op die aovend van dat paosfeest
hef Hiezölf an oes oetstukt,
dat de stoet an oes weur geven
as een tieken van zien leven,
dat Hij oetdielt an zien mèenschen,
dat is oes geluk. (keervars)

3. Op die aovend, toen de beker
daor weur zegend deur de Heer,
zee Hij: wat aj ok misdeden,
dat is non veurgoed verleden,
ij mugt leven van vergeving,
non en altied weer. (keervars)

4. Op die maoltied van dat paosfeest,
op die aovend veur zien dood
zee Hij: zölf zal Ik der wezen
um met je daor vrij te wezen,
op de maoltied die God geven wil,
en dat feest wordt groot! (keervars)